

III.

Forflag til Lov

om

Foranstaltninger mod den saakaldte Svinedifteritis.

(Som vedtaget af Landstinget ved 3die Behandling den 8de December 1887.*)

§ 1.

Opstaar der Formodning om, at der i en Svinebesætning er udbrudt Svinedifteritis, har Politimesteren at foranstalte nogle Stykker slagtede og obducerede. Indenrigsministeren kan beordre, at ethvert Dyr, om hvilket det efter Dyrlægens Erklæring maa anses for afgjort, at det er angrebet af den nævnte Sygdom, skal nedslaas, ligesom han ogsaa kan paahyde, at hele Besætninger, hvori Sygdommen er udbrudt, eller Dele af samme skulle nedslaas.

Med Hensyn til Burderingen af de til Nedslagning bestemte Dyr, Erstatningen for samme og dennes Udredelse forholdes i Overensstemmelse med Reglerne i Lov af 29de December 1857 § 8 angaaende Kreaturer, der nedslaas for ondartet Lungesyge, dog bliver Erstatningen indtil den 1ste April 1888 at udrede af Statskassen.

§ 2.

Paa Lossepladser for Affald eller under lignende Forhold, hvorved Svinedifteritis kan befrygtes, let at ville opstaa eller at kunne forplantes videre, skal Indenrigsministeren være bemyndiget til, efter Forhandling med det veterinære Sundhedsraad, at forhjude Svinehold samt enhver Anvendelse af de dertil hidtil benyttede Bygninger, ligesom ogsaa til, naar Saadant skjønnes fornødent, at lade samtlige derværende Svin nedslaa, — Alt mod Erstatning for det derved forarsagede direkte Tab for Private, hvilken Erstatning udredes af Statskassen.

§ 3.

Hvor de i foranstaaende Paragraf ommeldte Foranstaltninger ikke bringes i Anvendelse, skal Indenrigsministeren dog kunne paahyde de til Forhindring af Sygdommens Udbredelse fornødne Indskrænkninger med Hensyn til Svinehold paa de nævnte Pladser, saasom Slagtning under offentligt Tilsyn, Forbud mod Salg eller Vortbringelse paa anden Maade af levende Svin undtagen til siebliffelig Slagtning m. V.

*) Se Tillæg A. Sp. 2427 fg. Tidenden: Sp. 130 fg. Fremstættelsen, Sp. 150 fg. første Behandling, Sp. 201 fg. anden Behandling.